

ЛОТРЕАМОН ПРИЗОВАВАНЕ НА ОКЕАНА

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Възнамерявам, без да съм развълнуван, да издекламирам гръмко сериозната, студена строфа, чиито думи ще изслушате. Вие обърнете повече внимание на съдържанието и най-вече се пазете от мъчителното впечатление, което тя без друго ще остави като някакъв позорен белег във обърканото ви въображение. Не мислете, че след малко ще умра, аз съвсем не представлявам още скелет и на челото ми не е залепена старостта. Да отхвърлим прочие каквато и да би била идея за сравнение със лебеда в мига, когато неговото съществуване отлита; виждайте пред себе си едно чудовище, чиято външност съм щастлив, че няма да съзрете; ала тя не е тъй ужасяваща в сравнение с душата му. И все пак аз не съм престъпник. Недостатъчно на тази тема. Неотдавна пак видях морето и обходих мостика на корабите, тъй че спомените ми са живи, сякаш че съм го напуснал снощи. Въпреки това обаче останете, ако можете, спокойни като мен при четивото, за което вече се разкайвам, че ви преподнасям и недейте да се изчервявате при мисълта за същината на човешкото сърце. О, октопод с копринен поглед! Ти, чийто дух е неразделно с моя; ти, най-красивият от всички жители на земното кълбо и който заповядваш на сарай от четиристотин смукала; ти, у когото обитават благородно като в свое най-естествено убежище по силата на общото съгласие в неразрушима твърд онази нежна добродетел на споделянето, както и божествените милости, защо не си при мен със своя корем от живак, опрян до моите гърди от алуминий, и двамата тъй седнали на някоя скала покрай брега, да съзерцаваме туй зрелище, което обожавам!

Стар океане с вълни от кристал, ти наподобяваш пропорционално лазурните белези, които се виждат по пребитите гърбове на юнгите; ти си една огромна синина върху тялото на земята; харесва ми това сравнение. Така при първия поглед към теб едно дихание, удължено от скръб, което човек би взел за шепота на твоя сладостен бриз, преминава, оставяйки незаличими следи върху дълбоко потресената душа, и без да си даваме винаги сметка за това, при спомена за своите любовници ти напомняш трудното начеване на човека, когато той се запознава с болката, която никога вече не ще го напусне. Поздравявам те, стар океане!

Стар океане, твоята форма — хармонично-сферична, — която радва сериозното лице на геометрията, прекалено ми напомня за малките очички на човека, които наподобяват очи на глиган с

дребността си и очи на нощна птица с кръговото съвършенство на своите очертания. Въпреки това човек се смятал за красив през всички времена. Аз пък предполагам, че човекът вярва в хубостта си само от тщеславие; а всъщност той не е красив и сам го осъзнава; ако не беше тъй, защо би гледал образа на своя ближен с толкова презрение? Поздравявам те, стар океане!

Стар океане, ти си символ на идентичността: винаги равен на себе си. Ти не се променяш изцяло и ако вълните ти беснеят някъде, то по-далеч, из друга област, те са в най-безупречно спокойствие. Ти не си като човека, който спира посред улицата, за да гледа как се хапят два булдога, ала който не поглежда, мине ли край него погребение; който тази сутрин е приятен, а довечера е в лошо настроение; който днес се смее, утре плаче. Поздравявам те, стар океане!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.